

→ cudowny

adjectif | *cudowny - singulier, nominatif*

merveilleux

To cudowny człowiek - wszyscy go kochają.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	cudowny	cudowni
genitif	cudownego	cudownych
datif	cudownemu	cudownym
accusatif	cudowny/cudownego	cudownych
instrumental	cudownym	cudownymi
locatif	cudownym	cudownych
vocatif	cudowny	cudowni

	I.poj.	I.mn.
nominatif	cudowna	cudowne
genitif	cudownej	cudownych
datif	cudownej	cudownym
accusatif	cudowną	cudowne
instrumental	cudowną	cudownymi
locatif	cudownej	cudownych
vocatif	cudowna	cudowne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	cudowne	cudowne
genitif	cudownego	cudownych
datif	cudownemu	cudownym
accusatif	cudowne	cudowne
instrumental	cudownym	cudownymi
locatif	cudownym	cudownych
vocatif	cudowne	cudowne

